

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 146/2020-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. apríla 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Libora Duľu a Ladislava Duditša (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trenčín v konaniach vedených pod sp. zn. 4 T 125/2009 a sp. zn. 2 Nt 37/2014, postupom Krajského súdu v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 2 To 153/2015 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Tdo 1/2017 a takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti [REDACTED] o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**

2. Ústavnú sťažnosť [REDACTED] **o d m i e t a** pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Obsah ústavnej sťažnosti, sťažnostná argumentácia a návrh rozhodnutia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) bola 4. mája 2018 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 4 T 125/2009 a sp. zn. 2 Nt 37/2014, postupom Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 To 153/2015 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Tdo 1/2017.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že rozsudkom okresného súdu sp. zn. 4 T 125/2009 z 5. novembra 2009 okrem iného bola schválená dohoda o vine a treste zo 7. októbra 2009 uzatvorená medzi prokurátorom Krajskej prokuratúry v Trenčíne a sťažovateľom č. k. 1 Kv 19/09-55 podľa § 334 ods. 4 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“). Týmto rozsudkom bol sťažovateľ uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) a d) a ods. 2 písm. c) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že od presne neustáleného obdobia, minimálne však od polovice roka 2008 do 13. februára 2009 od nezistených osôb z Trenčína a Trnavy kupoval a zadovážoval rôzne množstvá omamnej látky heroín a psychotropnej látky metamfetamín (pervitín), tieto zväžal do bytu na adrese... alebo do baru, kde pracoval ako čašník, pričom neustálené množstvo týchto látok použil pre vlastnú potrebu a ďalšie nezistené množstvo buď vo forme skladačky, alebo

v dvojmililitrovej striekačke následne predával osobám za cenu 10 eur (300 Sk), kde pri domovej prehliadke vykonanej 13. februára 2009 boli zistené rôzne veci so stopami po heroíne, ktorý je zaradený do I. skupiny omamných látok, a metamfetamíne, ktorý je zaradený do II. skupiny psychotropných látok v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov.

Sťažovateľ bol zároveň uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase a nezisteným spôsobom si bez povolenia zadovážil jeden ručný kumulatívny granát srbskej výroby typu BRK-M79, [REDAKOVANÉ] ktorý je podľa odborného stanoviska Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru v Bratislave hromadne účinnou zbraňou, a tento prechovával v byte až do doby, keď bol 17. februára 2009 zaistený pyrotechnikom Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne. Sťažovateľovi bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2, § 41 ods. 2, § 39 ods. 2 písm. d) a ods. 4 Trestného zákona so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

3. Uznesením okresného súdu sp. zn. 2 Nt 37/2014 z 24. septembra 2015 bola povolená obnova konania v prospech sťažovateľa z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov v trestnej veci okresného súdu vedenej pod sp. zn. 4 T 125/2009 podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku *per analogiam* (na základe rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 106/2011 z 28. novembra 2012). Podľa § 400 ods. 1 Trestného poriadku bol okrem iného zrušený rozsudok okresného súdu sp. zn. 4 T 125/2009 z 5. novembra 2009 vo výroku o treste vo vzťahu k sťažovateľovi, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento zrušený výrok o treste obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

4. Následne rozsudkom okresného súdu sp. zn. 4 T 125/2009 z 15. októbra 2015 bol sťažovateľovi uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. h) a m) Trestného zákona za použitia § 38 ods. 7, § 42 ods. 1 so zreteľom na § 41 ods. 2 Trestného zákona so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bol tiež zrušený aj právoplatný výrok o treste, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu v rozsudku okresného súdu sp. zn. 1 T 10/2009 z 25. januára 2010, kde bol obvinený uznaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, a súčasne boli zrušené aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

5. Proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 4 T 125/2009 z 15. októbra 2015 podal sťažovateľ odvolanie, ktoré bolo uznesením krajského súdu sp. zn. 2 To 153/2015 z 1. decembra 2015 (ďalej len „uznesenie krajského súdu“) zamietnuté ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku.

6. Proti uzneseniu krajského súdu sťažovateľ podal dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), h) a i) Trestného poriadku, ktoré bolo uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 6 Tdo 1/2017 odmietnuté podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku.

7. Sťažovateľ uviedol, že *«nespravodlivosť postupu sudov konajúcich v mojej vyššie zmienenej tr. veci vidím predovšetkým v tom:*

1) že v pôvodnom konaní Okresný súd Trenčín rozsudkom zo dna 5.11.2009 sp. zn. 4T/125/2009 schválil dohodou o vine a treste uzatvorenú medzi mnou a prokurátorom, hoci táto bola v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, keďže dohodnutý trest, hoci mimoriadne bol pôvodne odvodený z trestnej sadzby, ktorá bola vypočítaná za pomoci starej asperačnej zásady. Tým si podľa môjho názoru Okresný súd Trenčín nesplnil svoju povinnosť, ktorou je povinnosť rozhodovať spravodlivo, čo okrem iného znamená rozhodovať nie len v súlade s trestným poriadkom, ale aj ostatnými právnymi predpismi vrátane Ústavy Slovenskej republiky.

2) že v obnovenom konaní sp. zn. 2Nt/37/2011 Okresný súd Trenčín mi povolil obnovu konania iba v otázke trestu. Tým si podľa môjho názoru Okresný súd Trenčín opäť nesplnil svoju povinnosť rozhodovať spravodlivo, pretože týmto rozhodnutím v podstate schválil len časť dohody o vine a treste (časť týkajúcu sa viny) uzatvorenú medzi mnou a prokurátorom, čo nie je v zmysle Tr. por. možné a čím ma do ďalšieho konania postavil oproti prokurátorovi do podstatnej nevýhody. Totižto príslušné ustanovenia Tr. por. o konaní o dohode o vine a treste poznajú iba inštitút „dohody o vine a treste“ z čoho vyplýva, že takáto dohoda tvorí jeden celok, ktorý nie je možné rozdeliť na dve časti, t. j. dohodu o vine a dohodu o treste, čo je aj logické, pretože žiadny obvinený by neuzavrel dohodu o vine bez toho, aby nemohol uzavrieť aj dohodu o treste, ktorý bude pre neho výhodný. Navyiac z týchto ustanovení vyplýva, že súd má v prípade podania návrhu dohody o vine a treste len dve možnosti a to podaný návrh dohody o vine a treste celý buď schváliť alebo odmietnuť čím sa vec vracia do prípravného konania. Zastávam názor, že svojím návrhom na povolenie obnovy konania som na otázku či súhlasím s trestom, uvedenú v § 333 ods. 3 Tr. por., odpovedal záporne, čo Okresný súd Trenčín v podstate akceptoval a preto bolo jeho povinnosťou zrušiť rozsudok a tým pádom aj dohodu o vine a treste v celom ich rozsahu a to najmä z toho dôvodu, aby v ďalšom (obnovenom) konaní bola zachovaná zásada „rovnosti zbrani“ ktorá je neoddeliteľnou súčasťou spravodlivého procesu. Tým, že Okresný súd Trenčín v obnovovacom konaní zrušil len výrok o treste, postavil prokurátora oproti mne do podstatnej výhody, ktorá pramenila z právoplatnosti výroku o mojej vine. Totiž prokurátor vedomý si právoplatnosti výroku o mojej vine už nemusel mať záujem na tom, aby mi aj v nových podmienkach bol uložený mimoriadne znížený trest, tak ako to bolo v pôvodnom konaní. Iná situácia by nastala, ak by súd v obnovovacom konaní zrušil rozsudok v celom rozsahu (výrok o vine aj treste). V takom prípade by sme sa s prokurátorom dostali do rovnakej pozície v akej sme boli na začiatku celého procesu, kedy sme mohli využiť všetky práva priznané nám Trestným poriadkom.

3) že v obnovenom konaní Okresný súd Trenčín pri výpočte rozhodnej trestnej sadzby v môj neprospech vypustil ustanovenie §34 Tr. zák. (mimoriadne zníženie trestu), ktorého použitie som si dohodol v pôvodnom konaní. Tým podľa môjho názoru Okresný súd Trenčín bez toho, aby mi to v rozsudku vôbec nejako logicky vysvetlil, zmenil svoj pôvodný názor na použitie §34 Tr. zák. pri výpočte rozhodnej Tr. sadzby. V dôsledku zmeny tohto názoru došlo

k tomu, že oproti pôvodnému konaniu, kde mi bol uložený mimoriadne znížený trest (trestná sadzba 15 -20 rokov a trest 11 rokov) mi v obnovenom konaní bol uložený trest, ktorý mimoriadne znížený nebol (trestná sadzba 10 – 20 rokov a trest 10 rokov). Zmenu názoru Okresného súdu Trenčín teda badať najmä v tom, že kým v pôvodnom konaní bol súd toho názoru, že na moju prevýchovu postačuje trest mimoriadne znížený už o 4 roky, v obnovenom konaní už bol bezdôvodne iného názoru a to že, na moju prevýchovu postačuje trest na spodnej hranici tr. sadzby. Z toho pohľadu potom možno hovoriť o tom, že obnova konania neskončila v môj prospech, keďže v obnovenom konaní mi bol udelený prísnejší trest odňatia slobody než v pôvodnom konaní a na tejto skutočnosti nič nemení ani fakt, že v obnovenom konaní mi bol uložený trest o 1 rok kratší než v pôvodnom konaní.

4) že v obnovenom konaní neboli naplnené všetky podmienky obsiahnuté v pôvodnej dohode o vine a treste. Totižto v rámci uzatvorenia pôvodnej dohody o vine a treste som sa vzdal verejného procesu v otázke dokazovania viny za to, že mi bude mimoriadne znížený trest. V obnovenom konaní mi mimoriadne znížený trest nebol, avšak verejného procesu a dokazovania som sa nedočkal. Za normálnych okolností, ak by prokurátor alebo súd nesúhlasili s mimoriadnym znížením trestu, mal by som možnosť urobiť niektoré z vyhlásení, vrátane vyhlásenia „NEVINNÝ“. O túto možnosť som bol okradnutý práve tým, že Okresný súd Trenčín v obnovovacom konaní v rozpore s Trestným poriadkom a logikou zrušil len časť pôvodnej dohody o vine a treste, čo bolo evidentne v môj neprospech.

5) že Krajský súd Trenčín vyššie uvedené chyby Okresného súdu Trenčín v odvolacom konaní zodpovedajúcim spôsobom nenapravil. Tým Krajský súd Trenčín podľa môjho názoru nesplnil svoju prieskumnú povinnosť.

6) že Najvyšší súd Slovenskej republiky moje dovolanie bez meritórneho preskúmania odmietol, hoci k tomu nemal zákonné podmienky, keďže moje dovolanie spĺňalo všetky náležitosti zákona. Tým podľa môjho názoru Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval v rozpore s príslušnými ustanoveniami Tr. por.».

8. Vzhľadom na už uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vo veci samej nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na súdnu a inú ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie

podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru postupom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2Nt/37/2014, Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/125/2009, Krajského súdu Trenčín sp. zn. 2To/153/2015 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Tdo/1/2017 porušené bolo.

2. Všetky napadnuté rozhodnutia ako aj konania, ktoré im predchádzali sa zrušujú.

3. Vec sa vracia do prípravného konania, kde bude mať [REDAKOVANÉ] v súlade so zásadou rovnosti zbraní možnosť uplatniť si všetky svoje práva priznané mu Trestným poriadkom a to nielen v otázke trestu ale aj viny.

4. Zainteresovaným orgánom činným v trestnom konaní a súdom sa nariaďuje konať urýchlene a to najmä z dôvodu, že [REDAKOVANÉ] má z doposiaľ uloženého trestu 10 rokov odpykaných viac ako 9 rokov a teda pomalým postupom by v praxi došlo len k formálnej náprave.

5. [REDAKOVANÉ] sa prerušuje výkon trestu a neberie sa do väzby.“

9. Z dôvodu nemajetnosti vyplývajúcej v tom čase z pobytu vo výkone trestu odňatia slobody sťažovateľ požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

10. Ústavná sťažnosť sťažovateľa je vedená pod sp. zn. Rvp 901/2018 a bola pridelená sudkyňi spravodajkyňi Ľudmile Gajdošíkovej, ktorej uplynulo funkčné obdobie sudkyne ústavného súdu 16. februára 2019. Do tohto dňa nebolo o ústavnej sťažnosti sťažovateľa rozhodnuté. Plénum ústavného súdu prijalo 16. októbra 2019 Dodatok č. 1 k Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 (ďalej len „rozvrh práce“). Podľa čl. X bodu 5 rozvrhu práce boli nevybavené veci sudcov, ktorých funkčné obdobie uplynulo 16. februára 2019, prerozdelené medzi sudcov menovaných do funkcie 10. októbra 2019, a to náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov. Ústavná sťažnosť sťažovateľa bola pridelená sudcovi spravodajcovi Ladislavovi Duditšovi, ktorý je podľa čl. II bodu 3 rozvrhu práce členom IV. senátu ústavného súdu, ktorý pracuje v zložení Miroslav Duriš (predseda senátu), Libor Duľa a Ladislav Duditš (členovia senátu), a preto bolo o ústavnej sťažnosti sťažovateľa rozhodnuté v tomto zložení senátu.

II.

Právomoc ústavného súdu a relevantné ustanovenia právnych prepisov

11. Podľa čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

12. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

13. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

14. Dňa 1. marca 2019 nadobudol účinnosť zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v čl. I § 1 až § 13 a § 16 až § 28 a § 32 až § 248 a § 250 a § 251. V zmysle § 246 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sa tento zákon použije aj na konania začaté do 28. februára 2019, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, zostávajú zachované.

15. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

16. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,

- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

17. Podľa § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde navrhovateľ musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, ak odsek 2 alebo § 35 neustanovuje inak.

18. Podľa § 37 zákona o ústavnom súde navrhovateľovi, ktorý požiadá o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd môže ustanoviť právneho zástupcu, ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

19. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

20. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

21. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní posudzoval, či sú splnené podmienky konania, pričom jednou z nich je splnenie náležitostí návrhu na začatie konania.

Kvalifikovanou podmienkou konania je aj obligatórne zastúpenie navrhovateľa advokátom. O jeho ustanovenie sťažovateľ požiadal ústavný súd.

22. Aby ústavný súd mohol rozhodnúť o ustanovení právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom (§ 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde), musí najprv zistiť, či sú kumulatívne splnené tri podmienky, resp. predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom: (i) žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu, (ii) majetkové pomery odôvodňujúce takúto žiadosť, (iii) nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

23. Ak teda ústavný súd zistí, že buď majetkové pomery sťažovateľa takúto žiadosť neodôvodňujú, alebo ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (nie je daná právomoc ústavného súdu na prerokovanie ústavnej sťažnosti, ústavná sťažnosť je oneskorená, neprípustná alebo zjavne neopodstatnená), znamená to, že nie sú splnené predpoklady ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, v dôsledku čoho nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom vyhovieť.

24. Podaním z 27. marca 2019, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 15. apríla 2019, sťažovateľ oznámil ústavnému súdu, že bol 12. februára 2019 prepustený na slobodu a momentálne sa zdržuje na adrese [REDAKOVANÉ], ktorá je zároveň aj sídlom jeho zamestnávateľa.

25. Podaním z 24. februára 2020 ústavný súd poučil sťažovateľa, že v konaní pred ústavným súdom musí byť zastúpený advokátom. Sťažovateľ bol zároveň poučený, že ak si advokáta doteraz nezvolil ani si ho dodatočne nezvolí, bude ústavný súd rozhodovať o jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu. Z tohto dôvodu bolo sťažovateľovi ako príloha zaslané potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch na účely ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len „potvrdenie“). Sťažovateľ bol povinný potvrdenie po jeho riadnom vyplnení a potvrdení doručiť ústavnému súdu v lehote 10 dní od doručenia podania. Sťažovateľ bol zároveň

poučený, že ak sa tak nestane, ústavný súd odmietne jeho ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom.

26. Ústavný súd doručoval sťažovateľovi podanie z 24. februára 2020 na adresu uvedenú v bode 24. Do dnešného dňa sťažovateľ na výzvu ústavného súdu nereagoval a nedoručil žiadané potvrdenie ústavnému súdu. Sťažovateľ teda žiadnym spôsobom nepreukázal, že jeho majetkové pomery odôvodňujú ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, a preto ústavný súd nevyhovел žiadosti sťažovateľa.

27. Do dnešného dňa sťažovateľ nedoručil ústavnému súdu splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie v tomto konaní. Z tohto dôvodu ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom.

28. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. apríla 2020

Miroslav Duriš
predseda senátu